

Unitat



Comissions Obreres de les Illes Balears

Exemplar gratuït

Palma · desembre · 2011 · Núm. 34

LA RESIGNACIÓ NO ÉS UNA OPCIO



LLUITA

EDITORIAL

Unítat

Confederació Sindical de CCOO
de les Illes Balears
C/ de Francesc de Borja Moll, 3
07003 · Palma
Tel. 971 72 60 60
<http://www.ib.ccoo.es>
premsa@ib.ccoo.es

Responsable de Comunicació:
Francesc Mellado

Col·laboradors:

Ignacio Fernández Toxo, José Luis García,
Carmen Díaz, Silvia Montejano, Daniel Cámara,
Manel García, Benedicto Lacomba, Ernest Surià,
Eva Cerdeiriña, Francesc Mellado, Daniel Aranda,
Lluís Caldés, Katiana Vicens, Diana Borràs i
Natalia Valdés.

Correcció lingüística:
Rosa R. Beltran

Realització:
Marco Spinazzola · ECOGRÀFIC

Edició i impressió:
Omni

Distribució:
Nouvent

Dipòsit legal:
PM 132-1986

Tirada:
10.900 exemplars

Les opinions i comentaris publicats en les pàgines d'aquesta publicació són responsabilitat exclusiva dels seus autors.

No podem remar tots plegats si no ens deixen un lloc en la barca

Malgrat el diàleg social s'ha demostrat al llarg dels anys com un bon instrument per avançar en el progrés social i econòmic de les societats més avançades i modernes, en els darrers temps sembla que aquesta eina es menyspreada sistemàticament per part de qui ens governen. CCOO, com a Sindicat de classe, defensa no solament els treballadors i les treballadores en l'àmbit laboral sinó que aposta per la defensa decidida del conjunt de drets de tots els ciutadans i ciutadanes. És per això que la visió reduccionista dels poders públics envers les funcions de les organitzacions sindicals més representatives i del paper que en les societats avançades ha de jugar el diàleg social no pretén altra cosa que evitar que aquells més dèbils (els treballadors i treballadores, els joves, els desocupats, els pensionistes, les persones dependents) puguin tenir veu front als que pretenen governar-nos i executar les seves polítiques sense cap tipus de diàleg ni concertació i molt manco consens, emparant-se en una majoria absoluta parlamentària que, sens dubte és certa, però que no hauria de ser un xec en blanc perquè ens governin durant quatre anys aplicant polítiques de retallades antisocials.

La situació social i econòmica a les nostres illes es prou delicada i preocupant per deixar la solució únicament a discursos buits de contingut, demagògics i fins i tot qualificables de cíncics, en pregonar allò que ni es creu ni es practica. No val apel·lar a la necessitat del consens, dels esforços conjunts ni a la necessitat que tota

la ciutadania remi en la mateixa direcció quan el que en realitat es practica és apartar i excloure aquells que pensen diferent per tal de no modificar ni un mil·límetre el full de ruta ideològic que es vol aplicar.

El diàleg social, els processos de concertació que culminen amb consens exigeixen de concessions de totes les parts. Aquells que no estan disposats a fer-ne cap, mantenint les seves posicions maximalistes, ni volen ni practiquen el diàleg social i, és més, poden acabar provocant situacions de forta confrontació de manera innecessària.

Tard o d'hora, el Govern de les Illes Balears, haurà d'adonar-se que governar és més que tenir una majoria absoluta al Parlament i que «passar-hi cama» no es sinònim de governar per a tots els ciutadans, més tenint en compte que aquesta majoria parlamentària governa amb els vots del 26'8% dels ciutadans amb dret a vot i amb el 46'4% dels vots vàlids.

Estaria bé que el Govern actual repensi les seves pràctiques polítiques i s'esforci en governar amb tots -està més que clar que no governa per a tots-, reprengui els àmbits de diàleg social com a autèntics espais de concertació i consens i no únicament, tal i com ve fent, com d'informació de fets consumats per donar únicament l'aparença que es respecta el paper que els agents socials i econòmics han de jugar en una societat que es vol dir moderna i avançada. No es pot permetre que el diàleg social esdevingui una mera formalitat.

2012

CCOO



comissions obreres de les Illes Balears

"Mas no todoha de ser ruina y vacío.
No todo desescombros ni deshielo.
Encima de este hombro llevo el cielo,
y encima de este otro, un ancho río de entusiasmo..."

Blas de Otero

Cambio de ciclo político

Una tasa de paro insoportable

IGNACIO FERNÁNDEZ TOXO
SECRETARIO GENERAL DE
CCOO



La Encuesta de Población Activa del tercer trimestre de 2011 nos coloca ante la tasa de paro (21,52%) más alta desde 1996, con 4.978.300 personas en situación de desempleo. Es un trimestre en el que los dos años anteriores se habían reducido las cifras de paro como consecuencia de una mayor actividad económica de naturaleza estacional. Sin embargo, este año, aun con un incremento del 8% de las actividades relacionadas con el sector turístico, la destrucción de empleo en otros sectores (agricultura, construcción, servicios) y la menor contratación han dado al traste con esta tendencia.

No hay excusas que valgan. Si los poderes públicos y la iniciativa empresarial no reaccionan ante estas cifras es que algo va mal, muy mal, en nuestro país. El Gobierno de Zapatero cumplió como un alumno aventajado el ideario liberal europeo, y se prestó raudito y obediente a contener el déficit público y aplicar un duro ajuste social y laboral castigando a los sectores más débiles, para hacer méritos ante Bruselas y los mercados financieros. Ni siquiera dejó caer un gesto simbólico hacia las rentas más altas y las rentas de capital, bien anunciando una urgente reforma fiscal para hacer más justa la tributación, bien recuperando algunas figuras tributarias que nunca debió eliminar. Pero prefirió preservar el buen clima con los poderes económicos y políticos de la Unión Europea, abrazando incluso el esperpento cuando en las últimas semanas de su mandato decidió indultar a un banquero. El mundo al revés.

El 20 de noviembre, como los pro-



prios análisis de CCOO habían diagnosticado hace poco más de un año, el Partido Popular logró la mayoría absoluta y gobernará el país los próximos cuatro años. Se cierra así el círculo de hegemonía conservadora, que empezó el pasado mes de mayo con la victoria de la derecha en autonomías y ayuntamientos, y concluye ahora con el triunfo en las elecciones generales. Comienza, pues, un nuevo ciclo político en medio de una crisis económica y financiera que no es nueva y que amenaza con quedarse por tiempo indeterminado. El presidente Rajoy se enfrenta a una grave crisis y ya no podrá sortearla desde la retórica de la oposición, sino gobernando y haciendo realidad su propio programa electoral.

Pacto por el empleo

Uno de los ejes de su programa, que todavía decora la sede central del Partido Popular, es **“Lo primero, el empleo”**, lema, por cierto plagado –no es la primera vez– de la estrategia sindical puesta en mar-

cha por CCOO, y que ahora deberá determinar su agenda política. Si así fuera, coincidiría con la principal demanda sindical de impulsar un gran **Pacto por el empleo y la cohesión social**, que debería liderar el propio Ejecutivo y que contaría con la participación de las organizaciones sindicales y empresariales, y en otro ámbito, de las fuerzas políticas y Comunidades Autónomas.

Todos los indicadores aconsejan la necesidad de este proceso negociador. El Gabinete Económico de CCOO advirtió que el ritmo de actividad económica del tercer trimestre se estancó, con una tasa intertrimestral del 0%, como consecuencia, fundamentalmente, del hundimiento de la demanda interna, a lo que vino a sumarse el descenso en el consumo y en la inversión. Una tendencia que, previsiblemente, se agravará en el último trimestre del año, con lo que el crecimiento final se situará, como habíamos adelantado, entre el 0,7 y el 0,8%, algo que, por otra parte, ha terminado por reconocer el Ministerio de Economía. Esto y no la au-

sencia de reformas es lo que está debilitando la posición española en los mercados de la deuda llevándola a una posición insostenible.

El mantenimiento invariable de los objetivos de déficit para cumplir con las exigencias del Plan de Estabilidad, a partir de la actual distribución de los esfuerzos, hace imposible el relanzamiento de la actividad y por lo tanto la generación de empleo, además de amenazar seriamente los pilares del Estado social, como se deduce de las políticas de recortes aplicadas en las CCAA, que afectan sobre todo a la sanidad y la educación, o en los Ayuntamientos a los servicios públicos y el empleo asociado a los mismos. Por eso, lo vuelvo a reiterar: las políticas de austeridad y de contención del déficit que nosotros valoramos, han de ser compatibles con los estímulos públicos a la economía y la creación de empleo; es decir, hay que flexibilizar los plazos impuestos por el núcleo duro de la UE para alcanzar el 3% del déficit en 2013, y poder hacerlo en el 2015 o 2016.

En definitiva, creemos que el pre-

sidente Rajoy debe ponerse al frente del Pacto por el empleo que reclamamos. Un pacto que aborde distintos capítulos de la política económica y laboral, y que a nuestro juicio serían el relanzamiento de la actividad económica, un pacto de rentas, un pacto fiscal, la negociación colectiva, la reforma del sistema financiero, la política de vivienda y el contrato dual que combine empleo y formación. Aquí deben concentrarse los esfuerzos de los poderes públicos, las organizaciones sindicales y empresariales y las fuerzas políticas e instituciones del Estado.

De no convertir el empleo en la primera prioridad y emular al anterior Gobierno en sus políticas de ajuste social, vulnerando derechos de asalariados, pensionistas, parados y empleados públicos, nos veremos obligados a responder con la mayor firmeza y serenidad. Apostamos sin titubear por el diálogo y la concertación para defender los intereses de los trabajadores; pero los defenderemos con todos los instrumentos que la Constitución pone a nuestro alcance.

SECRETARIES

La reforma de la negociació col·lectiva en el punt de mira

CARMEN DÍAZ DE LA JARA
SECR. ACCIÓ SINDICAL



Sobre la base del compliment d'allò acordat a l'Acord Social i Econòmic per al creixement de l'ocupació i la garantia de les pensions (ASE), els sindicats CCOO i UGT i les associacions empresarials CEOE i CEPYME van iniciar les negociacions sobre la reforma de la negociació col·lectiva. Aquesta reforma hauria d'haver estat l'última actuació d'un pro-

cés d'ajust acordat en el si de la UE (encara que com tots sabem no va ser ni serà l'última) de les quals s'han vingut duent a terme des de maig del 2010: Reforma laboral (acomiadament més fàcil i més barat), reducció de les retribucions dels empleats públics, congelació de les pensions i forta reducció de la inversió pública, entre altres mesures destaca-

bles. Es tracta d'una política d'ajustos sense precedents al nostre país per la duresa de les seves mesures portades a terme en un curt espai de temps, de manera unilateral i amb forta contestació per part dels sindicats (vaga 29S), que ha empitjorat considerablement les xifres de la desocupació (més del 20%), afectant particularment els joves (entorn d'un 43%).

Aquesta política ha estat acompanyada d'una feroç campanya contra els sindicats (per alguns, l'últim baluard de l'esquerra) com no es coneixia en els últims anys. En aquesta campanya antisindical la negociació col·lectiva ha estat en el punt de mira de la dreta més rànica i fosca d'aquest país, com un dels objectius conduents a afeblir, quan no a suprimir a efectes pràctics els sindicats. No podem ignorar que els sindicats desenvolupem la nostra acció sindical a través de la negociació de milers de convenis tots els anys, amb la

finalitat de regular les condicions de treball a les empreses.

Efectivament, els sindicats ens jugàvem molt amb aquesta reforma perquè podia afectar-nos de forma directa al nostre funcionament orgànic, sempre condicionat per l'acció sindical. Tres són els eixos fonamentals que afronta una reforma que com tots sabeu va acabar sense acord i aprovada pel govern en primera instància per un Reial decret i en segona instància al Congrés, amb els vots del PSOE i els seus subordinats:

Estructura i vertebració dels convenis; ultraactivitat adaptació de continguts i flexibilitat interna; participació sindical. Això en roman paladí vol dir reducció de l'àmbit de cobertura de la negociació i l'expulsió del sindicalisme de les empreses.

L'adscripció de les empreses ha de ser lliure per vincular-se a un conveni col·lectiu de caràcter general, deixar sense cobertura a

milers de treballadors que treballen en la petita i mitjana empresa i propiciar la relació directa entre treballador i empresari propiciant així la competència deslleial entre les empreses i el dúmping social. A partir de la reforma aprovada CCOO haurà de fer un doble esforç, per seguir potenciant el Diàleg Social, com a eina per poder arribar a acords interprofessionals amb la patronal que ens permetin vertebrar i mantenir l'estructura i matèries des del conveni sectorial autonòmic, evitant així deixar fora de cobertura els treballadors de la petita i mitjana empresa i homogeneïtzar els criteris de la negociació col·lectiva en el conjunt dels sectors, sabent conjugar el diàleg amb les mobilitzacions, quan aquestes es facin necessàries.

Avui el Sindicat es fa més visible i necessari que mai en una societat a la qual estan despullant de tot, fins i tot dels seus valors democràtics més essencials.

Per què callem quan necessitem cridar

SILVIA MONTEJANO
SECR. AFILIACIÓ I JOVENTUT



Que vivim moments difícils i complicats, no és cap novetat per a ningú. La crisi econòmica per la qual travessa Espanya ha provocat que un gran nombre d'empreses tanquin les seves portes deixant a famílies senceres a l'atur i passant penúries per sobreviure.

Aquesta mateixa crisi és la que fa que els governs, ja siguin autonòmics o estatals, ens facin creure que solament hi ha una política possible per sortir d'aquesta situació «la

política de les retallades», i mitjançant una modalitat a la qual semblen haver-li agafat el gust que es diu «decretàs». És a dir que ho aproven i ho apliquen ells sols perquè tenen el poder, sense comptar amb l'opinió de ningú, vingui d'on vingui. Els és igual el que pensi l'oposició, els agents socials i el conjunt dels ciutadans, fet que no estranya ja que aquest tipus de polítiques van dirigides sempre contra els treballadors i col·lectius més

indefensos i que paradoxalment són els que més ajuda i protecció necessiten.

Seria un miracle, i no crec que ho vegin els meus ulls, que comencessin a decretar que paguin més els que més tenen, que es rebaixessin ells mateixos i tot el seu sèquit els salaris o les pensions vitalícies que han aprovat per unanimitat. Però m'acabo d'adonar que per al que els interessa sí saben posar-se d'acord. Hem arribat a un punt en què ens retallen fins als serveis públics més essencials, com són l'ensenyament i la sanitat, i no hem d'oblidar que tots dos són drets fonamentals recollits en la Constitució Espanyola i sufragats per tots i cadascú dels treballadors amb els seus impostos i les seves cotitzacions a la Seguretat Social.

Però el que més em preocupa de tota aquesta situació és la passivitat amb la qual afronta la ciutadania en general els durs atacs que estem rebent, Qui no fa ús de la

sanitat pública? Qui no té un fill, nét, germà o nebot en un col·legi públic? Cada vegada són menys els afortunats que poden i volen afrontar el pagament d'una assegurança o un col·legi privat.

Per què quan anem a un comerç i adquirim un article, si està defectuós reclamem perquè l'hem pagat? I llavors, per la mateixa regla de tres, per què no reclamem quan ens lleven o empitjoren els serveis que hem pagat religiosament?

Igual de preocupant és la passivitat que es visualitza entre els treballadors quan, tant per part del govern de torn com per part dels empresaris, veiem empitjorades les condicions laborals que fins ara hem estat gaudint, apuntant-se també al carro de la crisi, i estrenyent-nos el cinturó una vegada més els mateixos.

Davant d'aquesta situació pensem que l'única solució possible és ficar el cap sota l'ala i aguantar carros i carretes per la por que provoca perdre el nostre lloc de treball ja que és l'única font d'ingressos de la qual disposem. Però no tots estem tallats pel mateix patró, encara quedem alguns que davant aquestes situacions ens indignem, reaccionem i no ens resignem a perdre el que tant ha costat aconseguir, perquè, per qui no ho sàpiga, no

ens han regalat gens, han fet falta molts anys, esforços i sacrificis per aconseguir el que avui dia es diu «Estat de Benestar» i que ara uns pocs volen acabar amb ell.

Però el més trist d'aquesta història és que dóna la sensació que quan ho diem en veu alta ningú ens entén, ni la societat, ni determinats mitjans de comunicació, ni els nostres propis companys de treball, és llavors quan et preguntes: Per què sóc tan diferent de la resta? La resposta és senzilla: «perquè sóc sindicalista». I encara que alguns em vulguin titllar d'idealista, desgavellada o fins i tot vaga, no ho sóc.

El que sí sóc és una persona lluitadora, compromesa, reivindicativa, solidària i orgullosa de pertànyer a aquest sindicat, que no solament defensa els interessos dels seus afiliats, sinó els del conjunt de treballadors i ciutadans igual que ho fan la resta de companys i companyes sindicalistes, i seguiré fent-ho perquè ho crec necessari i així l'hi faré saber a tots aquells que volen esborrar-nos del mapa.

Pels que varen ser, pels que som i pels que vindran, ànim i gràcies a tots i cadascú de vosaltres, sindicalistes, delegats i afiliats que d'una manera o una altra feu possible que Comissions Obreres sigui un sindicat viu cada dia.

La crisi de les polítiques socials

EVA B. CERDEIRIÑA
SECR. POLÍTICA SOCIAL I
IMMIGRACIÓ



Fem un cop d'ull als titulars (només alguns) de la premsa d'aquests últims dies: «El Consell (de Menorca) tanca el centre de discapacitats des Milà i deixa sense ocupació 11 treballadors». «El Govern no aplicarà l'impost de Patrimoni, per la qual cosa es deixaran de percebre 23 milions». «Son Llatzer té 72 llits tancats; un centenar de persones exigeixen a Bauzá que pagui a les residències d'ancians». «El Govern cobrarà 10 • per l'expedició de la targeta sanitària». «Els pressupostos de la Conselleria d'Educació reduiran a la més absoluta precarietat l'ensenyament públic i deixaran a l'atur a més de 1.000 docents».

Això és una mínima expressió de l'actuació del Govern de Bauzá. I dic actuació i no política, ja que la política és un «art en el qual regeixen o aspiren a regir els assumptes públics». La crisi està provocant un ampli augment de la vulnerabilitat social que afecta ja a més de la meitat de la població espanyola i un increment de la desigualtat social al nostre país. A les conseqüències directes de la crisi econòmica, se sumen sobretot els efectes de les polítiques d'ajust pressupostari, induïdes pels mercats internacionals i consentides i reforçades pels diferents governs. Això té com a principal efecte la reducció de la capacitat de les polítiques públiques per atendre les necessitats socials que amenacen amb engrandir la fractura social existent en els propers anys i el més greu, que poden tenir efectes duradors en l'extensió i cronificació dels processos de pobresa i d'exclusió social. La crisi ha evidenciat la debilitat del sistema de protecció social al nostre país, un sistema inacabat i fragmentat. Ni tan sols en les etapes prèvies de creixement s'ha aconseguit reduir els nivells

de pobresa i desigualtat existents; això s'ha degut de fonamentalment pel limitat potencial redistributiu de les polítiques socials. Tenim un sistema de protecció que protegeix més la població inactiva (almenys de moment) que l'activa, més als majors que als joves i que a més genera importants diferències territorials a causa dels diversos teixits productius.

Les diferents prestacions no estan sent eficaces per esmorteir l'impacte de la crisi; ho van ser en el seu moment, quan actuaven com un ingrés complementari amb altres ingressos per treball o per pensions, però no ara, quan és el/la sustentador/a principal la persona afectada per l'atur en la llar i aquestes prestacions passen a constituir-se en el seu recurs fonamental o únic. Recordem que la taxa d'atur de la persona principal de la llar no només ha crescut més ràpid que en qualsevol altre moment de les tres últimes dècades, sinó que ho ha fet d'una forma molt més veloç que la taxa d'atur del conjunt de l'economia, aconseguint el seu màxim històric superant el 16%. I el mateix pot dir-se de les llars amb tots els seus actius en desocupació, que aconsegueix un percentatge del 7,5%. La resposta a aquest augment de necessitats ha estat desigual i els mecanismes d'ajuda creats amb caràcter transitori no han donat cobertura al nombre creixent de llars sense recursos. De fet, una de les lliçons d'anterior crisis, i de l'actual en determinats països, és que a la destrucció d'ocupació no la succeeix un empitjorament radical de la situació de les llars quan existeixen xarxes de seguretat econòmica adequades. Indubtablement, s'ha d'evitar que l'augment de l'atur comporti un augment de la desigualtat social al nostre país. Ara bé, la sola creació d'ocupació (i això també ho hem après d'anterior crisis) pot ser també insuficient per reduir la pobresa i l'exclusió social, sobretot si l'ocupació que es crea és molt precària o molt selectiva. De fet, en l'època prèvia de bonança les taxes de pobresa relativa es van mantenir lleugerament per sota del 20%, malgrat la intensa creació d'ocupació, ocupació caracteritzada pels salaris baixos i temporalitat elevada. Per tant, urgeixen, a part de sortides laborals, polítiques que garanteixin uns recursos mínims i un es-



forç prioritari per recolzar les llars i els ciutadans en la solució i millora de les problemàtiques d'habitatge, educació, salut, conflictivitat i altres. Si no s'actua en aquesta línia, existeix un evident i

creixent risc que s'acabin enquistant en l'estructura social del nostre país a llarg termini uns nivells de pobresa superiors als de les quatre últimes dècades. I davant aquesta situació, és important que

els ciutadans recuperem el significat de la política: «activitat del ciutadà quan intervé en els assumptes públics, amb la seva opinió, amb el seu vot o de qualsevol altra manera».

Viajeros Barceló
Siempre viajeros

DESCUBRE COMO ALEX SE FUE A TAILANDIA Y LA HIZO SUYA EN BARCELÓ VIAJES.COM/TAILANDIALEX

HASTA 7% DESCUENTO EN TUS VIAJES

BARCELÓ VIAJES OFRECE A TODOS LOS AFILIADOS A CCOO UN 7% DE DESCUENTO EN CRUCEROS Y UN 5% DE DESCUENTO EN PAQUETES VACACIONALES PARA VIAJAR CON LAS MEJORES CONDICIONES.

Consultanos las condiciones de estas promociones.

El mejor asesoramiento en tu Barceló de EL MOLINAR | Lluçmajor, 63 | 971 241 838

Barceló VIAJES

SECRETARIES

Apunts per a la reflexió

JOSÉ LUIS GARCÍA

SECRETARI D'ORGANITZACIÓ, FINANCES I FORMACIÓ



sindicals, els seus afiliats i representants, la qual cosa almenys en una primera fase, i encara avui en massa casos, operava com a barreira d'entrada a l'afiliació, donada la bel·ligerància anti sindical de moltes empreses i organitzacions, especialment dissuasòria pels status contractuals més fràgils i precaris.

El principi d'eficàcia general automàtica dels convenis col·lectius, regulat per l'article 82.3 de l'Estatut dels Treballadors, converteix el model espanyol de relacions laborals en l'únic de la UE en el qual el contingut dels convenis s'estén a priori per llei a tots els treballadors i empreses del seu àmbit d'aplicació, sense necessitat de mecanismes addicionals d'extensió, la qual cosa el situa en un dels primers llocs del rànquing de cobertura dels conve-

En el model espanyol de relacions laborals, els beneficis de la concertació social, la negociació col·lectiva i, fins i tot, la intervenció puntual dels representants sindicals a l'empresa, són aplicables generalment i els costos (humans, materials i simbòlics) són assumits en exclusiva per les organitzacions



Concentració de treballadors i treballadores de Sa Nostra, octubre 2011.

nis, malgrat l'alt grau de fragmentació del sistema i la complexa articulació dels seus diferents àmbits.

Es tracta, en definitiva, d'un model ambivalent que, si d'una banda legítima la intervenció social dels sindicats com a protagonistes de la negociació col·lectiva, per una altra desincentiva l'afiliació.

Des d'aquesta realitat del model espanyol, i en uns moments de deslegitimació del moviment sindical pels governs autonòmics del Partit Popular i alimentats pels mit-

jans de comunicació neoliberal, podem parlar de crisi de representació sindical al nostre país. Crisi que ve determinada en gran mesura per la dificultat amb què ens trobem per conjugar l'acció de tutela dels interessos generals dels treballadors amb la relació individual o col·lectiva en els centres de treball, especialment amb la configuració actual del teixit productiu, on predomina la petita i microempresa, a més d'altres figures com el treballador autònom.

Abordar aquesta realitat requerirà de nous plantejaments a l'hora d'abordar com i qui representa el sindicat en cadascun dels àmbits de participació i adaptar les nostres estructures per poder fer-nos visibles davant els treballadors i treballadores, els quals, sent sincers, ens perceben molt allunyats de la seva realitat quotidiana.

Tal vegada ens percebrien millor si el contingut dels convenis no fos d'aplicació automàtica al conjunt dels treballadors i treballadores?

SERVEIS D'ASSESSORIA
www.ib.ccoo.esServeis
d'Assessoria Jurídica

Butlletí de serveis per a les afiliades i els afiliats

CCOO

www.ib.ccoo.es
Afiliació i serveis

Butlletí de serveis per a les afiliades i els afiliats



Si desitges més informació, posa't en contacte amb la Secretaria d'Afiliació i Serveis de CCOO Illes trucant al tel. 971 170 979 o bé envia'ns un e-mail a info@ib.ccoo.es

www.ib.ccoo.es
www.ccoo.es/servicios

CCOO

www.ib.ccoo.es
Afiliació i serveis

PALMA: C/ de Francesc de Borja Moll, 3, ☎ 971 726 060
MANACOR: C/ de Capità Cortés, 1, ☎/Fax 971 553 504
S'ARENAL: C/ d'Asdrúbal, 6B, ☎ 971 268 367
INCA: C/ d'Artà, 11 baixos ☎ 971 502 690
ALCÚDIA: C/ del Convent, 5, ☎ 971 547 910
MAGALLUF: Crta. Sa Porrassa, s/n (Policia Local) ☎ 971 131 873
MAÓ: Pl. d'August Miranda s/n, ☎ 971 351 666
CIUTADELLA: Pl. de la Concòrdia, 16, ☎ 971 380 044
EIVISSA: C/ de Bartomeu Vicent Ramon, 2, ☎ 971 315 361

CCOO

● CCOO Illes Balears ofereix una nova opció als treballadors/es que necessitin assistència sindical i jurídica, a més d'una bonificació dels honoraris dels serveis jurídics als seus afiliats.

● Estar afiliat és un gran avantatge, contribueix a potenciar i a enfortir l'organització sindical més important d'aquest país, reconeguda per la seva lluita contra els abusos empresarials i les mesures regressives que puguin impulsar patronals i governs. Unim els esforços dels treballadors/es per mantenir i avançar en els nostres drets en la concertació social i en la negociació col·lectiva.

● Així i tot, i sobretot, és un avantatge en la defensa individual dels teus drets i garanties i et facilita la gratuïtat en la consulta sindical a partir del tercer mes d'estar afiliat, a més d'unes bonificacions en els honoraris de l'assistència jurídica a partir del sisè mes d'afiliació. Així mateix, oferim la gratuïtat dels honoraris a partir dels 120 mesos d'afiliació ininterrompuda, i a partir dels dotze mesos d'afiliació, quedem exempt d'avançar la provisió de fons.

● Tens l'opció de no estar afiliat, però si estàs afiliat tens més drets i les teves quotes es reinverteixen en tu, particularment en la teva defensa jurídica de temes laborals i del contenciós administratiu si ets funcionari o personal sanitari estatutari.

● En els procediments ordinaris els afiliats no han de concedir poders notarials per a plets.

● La quota sindical desgrava.

CCOO

www.ib.ccoo.es
Afiliació i serveis

Conferència Internacional contra el canvi climàtic

ERNEST SURIA RUIZ
SECR. MEDIAMBIENT I
FORMACIÓ SINDICAL



El desembre de 1997 es va signar l'anomenat Protocol de Kyoto, el qual i no després de grans dificultats, perseguia que els països industrialitzats disminuïssin l'emissió de gasos d'efecte hivernacle que són els responsables de l'escalfament global del planeta. Segons les xifres de l'ONU, es preveu que la temperatura mitjana de la superfície del planeta augmenti entre 1,4 i 5,8 graus centígrads d'aquí a l'any 2100. Aquests can-

vis repercutiran greument en l'ecosistema mundial i en conseqüència també en l'economia de tot el món. Es pretenia amb aquest acord disminuir almenys un 5% pel que fa al nivell de 1990 les emissions de 6 gasos que són els responsables de l'escalfament global. Aquest protocol representa un important pas cap endavant en la lluita contra l'escalfament del planeta ja que conté objectius obligatoris i quantificats de limitació i reducció de gasos d'efecte hivernacle. El novembre de 2009 ja eren 187 països els que van ratificar el protocol però desgraciadament Estats Units, que és el major emissor del món d'aquests gasos d'efecte hivernacle, no l'han ratificat mai, igual que la Xina i l'Índia, que són dos països en vies de desenvolupament però també amb volums de contaminació creixents.

A prop de la finalització de la vigència d'aquest protocol, ja que la seva durada acaba en 2012, es posen les esperances en la cimera de Durban, encara que aviat s'esva-



Paisatge de la Serra de la Tramuntana. Foto wikipedia.org

eixen aquestes esperances i surten a la llum les dificultats que alguns països posen al fet que s'arribi a cap acord vinculant i una altra vegada són els països més contaminants del món els que es neguen a acceptar cap acord que suposi alguna obligació de reducció d'aquests gasos d'efecte hivernacle. Estats Units anteposa interessos econòmics a qualsevol decisió. Fa l'efecte que pensen que el seu país està per darrere tecnològicament quant al desenvolupa-

ment d'energies renovables i per tant prefereixen no signar cap acord que limiti les seves emissions fins a desenvolupar aquestes tecnologies sense dependre d'altres països encara que per això es posin en perill els objectius establerts. Al final solament s'ha aconseguit prorrogar el Protocol de Kyoto fins al 2015, o 2017, amb un simple compromís d'aconseguir un acord vinculant en el qual estiguin tots els països l'any 2020.

Segons el secretari confederal de

Medi Ambient de CCOO, Llorenç Serrano, que ha participat com a membre de la delegació internacional dels sindicats, ha qualificat el resultat d'aquesta cimera com d'una profunda decepció.

Per la Confederació Sindical Internacional (CSI), de la qual forma part CCOO, la falta d'un acord ambiciós es traduirà en danys irreversibles per a milions de treballadors, en termes de seguretat alimentària, proliferació de catàstrofes, pèrdua de salut pública i crisi d'ocupació. En cap moment la cimera ha tingut possibilitats d'abordar els compromisos que el planeta i la humanitat necessiten, això és, uns majors objectius de reducció d'emissions, polítiques d'adaptació als efectes ja irreversibles de l'escalfament global, el desenvolupament d'una agenda cap a societats més justes i equitatives i cap a una economia sostenible, amb ocupacions decentes i de qualitat. El moviment sindical haurà de redoblar els esforços en el procés de desenvolupament dels acords de Durban i davant la futura COP18 a Qatar. L'elecció d'aquest país, que es caracteritza per la negació de drets laborals i cívics, fa més necessària que mai la pressió prèvia a cada país i als governs perquè les conferències del clima responguin d'una vegada per sempre als reptes de l'escalfament global.

Molt més que un problema dels i les joves

L'atur juvenil ens parla dels problemes estructurals del mercat laboral

DIANA BORRÀS
GABINET TÈCNIC.
SECR. GENERAL



Des de que s'inicià la gran crisi l'any 2008 ens hem enfrontat a un deteriorament del mercat de treball que es concreta en una elevadíssima taxa d'atur i en una creixent dificultat per accedir al mercat de treball, ja sigui des de la situació de desocupació com des de la situació d'estudiant. D'altra banda, els efectes no són únicament de tipus quantitatiu i

des de l'inici de la crisi la qualitat de l'ocupació s'ha vist cada cop més compromesa, en bona part per l'escàs dinamisme econòmic i empresarial però també per la nova normativa laboral que ha suposat un deteriorament de les condicions de treball.

La situació afecta el conjunt de la població treballadora assalariada però és especialment intensa entre la població jove, tal i com ens recorden els diferents informes de la Unió Europea, de l'OCDE (Organització per a la Cooperació i el Desenvolupament Econòmic) i de l'OIT (Organització Internacional del Treball). La situació, que és greu al conjunt dels països occidentals, és especialment adversa en el cas d'Espanya. Al nostre país la taxa d'atur juvenil per a menors de 25 anys creix en dos anys en 17 punts percentuals i l'any 2010 és del 41,6%, el doble que a la UE-27.

Davant aquestes dades no és d'estranyar que el Govern estatal impulsés mesures destinades a

reactivar l'ocupació amb actuacions específiques dirigides al col·lectiu de persones joves. El que no era ni és normal és que aquestes mesures suposessin una nova aposta per la precarització de les relacions laborals i que no es prenguessin en consideració un dels principals ensenyaments que se'n deriven de l'anàlisi de les dades que proporciona l'enquesta de la força del treball (International Labour Force, a Espanya Enquesta de Població Activa) i que recullen els diferents informes dels organismes internacionals abans citats: que la transició cap a un lloc de feina estable és més difícil a mesura que s'acumulen contractacions irregulars, que les primeres experiències laborals tenen un efecte a llarg termini i que l'acumulació de contractacions precàries –temporals, parcials, beques– suposen més entrades i sortides del mercat laboral. A això cal afegir que les relacions laborals temporals són fàcilment destructibles.

L'aposta per la desregulació del mercat de treball com a instrument per a millorar les taxes d'ocupació no és nova i es remunta al nostre país a l'any 1984, quan la reforma de l'Estatut dels Treballadors va suposar la ruptura amb la causalitat de la temporalitat. Des de llavors les mesures flexibilitzadores s'han succeït donant lloc a una concentració de la precarietat entre les persones que van accedint al mercat laboral, entre les quals tenim als i les joves, les persones inactives, especialment dones, les persones aturades i les persones immigrades. Ens trobem, per tant, que les elevades taxes de temporalitat i atur entre la població jove no són el problema d'un col·lectiu sinó que són l'indicador més clar dels greus problemes estructurals que té el conjunt de la nostra economia, el nostre model productiu i les nostres relacions laborals. A mode de cloenda vull exposar aquí algunes de les dades relatives al mercat laboral juvenil 16-

29 anys de les Illes Balears que en el Gabinet Tècnic hem extret de l'explotació de les microdades de l'Enquesta de Població Activa i que ens parlen ben clarament d'aquesta realitat. Entre l'any 2008 i l'any 2010 l'ocupació de les persones joves de 16 a 29 anys ha baixat en un -22,8%. En total parlem de 26.000 llocs de feina menys, i la xifra suposa el 66,3% del total d'ocupacions destruïdes en aquest període bianual. De manera paral·lela l'atur juvenil puja un 74,2% i el 2010 tenim 42.700 aturats/des joves més que no al 2008. En l'actualitat la taxa d'atur juvenil és del 32,5% quan el 2008 era del 17,6%. Entre els joves adolescents (entre 16 i 19 anys) la taxa d'atur passa del 39,7% al 71,1%. Com veiem, les dades ens diuen que per millorar la taxa d'ocupació s'ha de millorar l'ocupació juvenil. Seria desitjable i és sens dubte necessari que aquesta millora sigui qualitativa i no solament quantitativa i que no oblidem que és un fet constatat empíricament que la transició cap a un lloc de feina estable i digne és fa més difícil a mesura que una persona acumula relacions laborals de curta durada.

SECRETARIES

El pressupost del Servei d'Ocupació de les Illes Balears per a 2012

FRANCESC MELLADO
SECR. OCUPACIÓ I
COMUNICACIÓ



Si un tret caracteritza els pressuposts de la Comunitat Autònoma per a l'any 2012 és que, amb més ingressos, es dediquen menys doblers als serveis públics. Això té una explicació senzilla: mentre en els pressuposts de l'any 2010 –prorrogats el 2011– es dedicava un cinc per cent a despesa financera –amortitzacions i interessos– per a l'any 2012 s'hi dedicarà un 21,21 per cent del total pressupostat. La conclusió és nítida: importa més eixugar el deute que donar serveis a la ciutadania.

Cosa semblant passa amb el Servei d'Ocupació de les Illes Balears (SOIB), ja que amb més ingressos que en els darrers pressuposts, s'hi dediquen manco doblers. L'any 2010 el SOIB tenia un pressupost de despesa de 75,9 mi-

lions d'euros, mentre que per a l'any proper aquesta quantia és de 55,4 milions, amb una diferència de 20,5 milions d'euros menys d'un any a l'altre. I pel que fa a l'apartat dels ingressos –tots procedents del Servei Públic d'Ocupació de l'Estat– les previsions del 2010 foren de 32,5 milions, mentre que el muntant d'ingressos per a 2012 és de 48,1 milions, 15,6 milions més.

Això ens dóna que a l'any 2010 el 57,1 per cent del pressupost d'ingressos del SOIB procedia de fons propis de la Comunitat Autònoma, mentre que en el projecte de pressuposts per a l'any 2012 aquesta quantia baixa al 13 per cent. I pel que fa als fons propis, cal ressenyar que es dediquen gairebé la seva totalitat als capítols de personal i despesa corrent, i una part molt petita a les Rendes Mímines d'Inserció (RMI) que, amb les xifres d'atur que patim, no s'hi dedica ni un euro més que l'any 2010.

Aquí també la conclusió és clara: si la Comunitat Autònoma de les Illes Balears no dedica part dels seus doblers a les polítiques actives d'ocupació, no tindrà un política pròpia envers el que s'ha de fer per a millorar l'ocupabilitat dels treballadors i les treballadores de les Illes.

A més de l'esmentat, s'ha de tenir en compte un detall important com és l'aprovació del Reial decret-llei 3/2011, de mesures urgents per a la millora de l'ocupa-

bilitat i la reforma de les polítiques actives d'ocupació, i la recentment aprovada Estratègia Espanyola per a l'Ocupació, que marquen un canvi tant en la manera de concebre les polítiques actives d'ocupació com en la forma que hauran de prendre les actuacions que es desprenen d'ambdues normes, especialment pel que fa a l'elaboració del Pla Anual de Política d'Ocupació propi de la CAIB, que haurà d'estar en consonància amb el pla estatal. Això afegeix un problema i és que, a hores d'ara, el pla estatal no està dissenyat, ni tampoc s'han aprovat les ordres ministerials que disposen els ingressos per a polítiques actives. Per la qual cosa, també podem concloure que s'han presentat uns pressuposts en què no es té del tot clar ni de quant doblers disposarem ni amb què, exactament, els podrem gastar. Es per això que, des del nostre punt de vista, aquests pressuposts només deixen palès que dels fons propis de la Comunitat Autònoma sortiran els mínim doblers per a polítiques d'ocupació. Sembla que passades les eleccions i després d'omplir-se la boca dient que la creació d'ocupació era la principal prioritat de l'acció de govern, un cop més això passa a segon terme, ja que ara el que més importa és reduir el dèficit i amortitzar deute amb els bancs. En el seu conjunt, aquesta situació ens sembla greu, i més quan el passat mes de novembre tin-



Usuaris de l'Aula Espai per a l'Ocupació.



Recerca de treball a l'Aula de CC00 situada als locals de Palma.

guérem el rècord històric pel que fa al nombre d'aturats a les Balears amb 97.320 persones sense feina inscrites al Servei d'Ocupació i una de les quotes més baixes d'afiliació a la Seguretat Social dels darrers anys.

I per afegir a banyat, mentre assolim aquestes xifres d'atur, continuem sis mesos després de la

presa de possessió del president de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, sense diàleg social, quan va ésser aquesta la primera petició que des del nostre sindicat vàrem fer al nou Govern.

Per tot l'anterior, el nostre vot al Consell General del SOIB va ésser contrari als pressuposts que es varen presentar.

CCOO demana la retirada de l'avantprojecte de Llei del turisme

UNITAT

La Confederació Sindical de Comissions Obreres de les Illes Balears, juntament amb la seva Federació de Comerç, Hoteleria i Turisme considera que l'avantprojecte de Llei del turisme de les Illes elaborat pel Govern balear, és poc democràtic ja que s'ha elaborat sense cap concertació i

amb total secretisme. Davant això, CCOO sol·licita que es convoqui la Mesa de Turisme i es vegi en aquest fòrum què és el més adequat per concertar entre totes la parts.

Després d'haver rebut l'esborrany d'avantprojecte de Llei del turisme de les Illes Balears del Govern, i després de fer una primera lectura del mateix, Comissions Obreres considera que és necessari que es presentin al·lega-

cions i es pressioni per la retirada d'aquest avantprojecte.

Aquest sindicat realitzarà debats i mobilitzacions de la societat ja que ens juguem el futur de les nostres Illes si això s'aprova. L'esborrany de Llei és una agressió al consum de territori i al model turístic hotelier que crea llocs de treball. En el mateix sentit, aposta pel turisme residencial significativament amb això pèrdua d'ocupació en el sector. Amb aquest

tipus de regulació (desregulació) tornem enrere 30 anys i per tant es perdrà qualitat en l'hostaleria, en l'ocupació i en la formació.

Una llei a la carta

El sindicat considera que aquesta és una «llei a la carta» de i per als grans hotelers, ignorant uns altres i oblidant tota l'oferta complementària. Estem en contra de les formes i la manera d'elaborar la llei perquè s'ignora el sector turístic, els treballadors i treballadores amb les propostes de polítiques desestacionalitzadores

i creant un gran desequilibri entre els diferents sectors turístics. L'avantprojecte de Llei del turisme no regula el tot inclòs i a més elimina il·legalment competències urbanístiques pel que fa a l'autorització de llicències dels Consells Insulars i de les Corporacions Locals.

Amb aquest avantprojecte es permeten els conhotels, i permet el canvi d'usos, un gran negoci per als hotelers, ja que es crearan més camps de golf i macroprojectes temàtics que no seran beneficiosos per a la nostra Comunitat Autònoma.

El reconeixement de l'experiència professional ja està en marxa a les Illes Balears

SECRETARIA DE FORMACIÓ

Durant el mes de juliol de 2009, el Consell de Ministres aprovà el Reial decret 1224/2009 que regula el procediment i els requisits per a l'avaluació i acreditació de les competències professionals adquirides a través de l'experiència laboral o de vies no formals de formació. A través d'aquest procediment, s'atorga una acreditació oficial a la persona candidata, un cop avaluades les seves competències professionals adquirides per l'experiència laboral i vies no formals de formació.

Des de CCOO Illes Balears, a través del Servei CCOOneix la Formació i del Servei d'Informació i Orientació per a l'Ocupació + Qualificació, hem anat informant mitjançant assemblees, reunions i sessions individualitzades, del funcionament d'aquests procediments, requisits, fases, documentació, etc. No obstant, per poder sol·licitar la valoració de l'experiència professional és necessari que hi hagi una convocatòria pública del procediment. De fet, en els darrers mesos, diferents comunitats autònomes han anat convocant procediments d'acreditació de competències professionals, i en el cas de les Illes Balears, el passat dia 8 de desembre va sortir publicada al BOIB (núm 184), una convocatòria feta conjuntament entre la Conselleria d'Educació, Cultura i Universitats i el Servei d'Ocupació de les Illes Balears.

En aquesta resolució es convoca el reconeixement de les competències professionals corresponents a les següents qualificacions:

- (SSC319_1) Neteja de superfícies i mobiliari en edificis i locals (50 places)
- (SSC320_2) Atenció sociosanitària a persones dependents en institucions socials (200 places)
- (SSC089_2) Atenció sociosanitària a persones al domicili (200 places)
- (SSC322_3) Educació Infantil (50 places)
- (HOT093_2) Cuina (50 places)
- (HOT328_2) Serveis de Restaurant (50 places)
- (TMV047_2) Manteniment de sistemes de transmissió de força i trens

QUALIFICACIONS	OCUPACIONS RELACIONADES
Atenció sociosanitària a persones al domicili	- Auxiliar d'ajuda a domicili - Assistent d'atenció domiciliària - Cuidador/a de persones grans, discapacitades o convalescents en el domicili
Atenció sociosanitària a persones dependents en institucions socials	- Cuidador/a de minusvàlids físics, psíquics y sensorials - Cuidador/a de persones dependents en institucions - Gerocultor/a
Educació infantil	- Educador/a infantil en escoles infantils (0 a tres anys) - Educador/a en centres d'atenció a menors protegits (0 a sis anys) - Educador/a de programes o activitats d'oci i temps de lleure infantil (0 a sis anys)

de rodatge de vehicles automòbils (50 places)

- (TMV048_2) Manteniment del motor i els seus sistemes auxiliars (50 places)

- (ELE257_2) Muntatge i manteniment d'instal·lacions elèctriques de baixa tensió (50 places)

Aquest procediment consta de tres fases (assessorament, avaluació de la competència professional i acreditació i registre de la competència professional) que tindran lloc durant el primer semestre de 2012. Per poder participar-hi els candidats hauran de reunir una sèrie de requisits que especifica la convocatòria, però a qui li pot interessar participar-hi? A persones que hagin adquirit els coneixements professionals desenvolupant una activitat laboral, i que no tenen titulació. També aquelles que han adquirit competències professionals exercint tasques de voluntari, com becari i tasques no remunerades.

S'ha de tenir en compte que segurament el nombre de candidats que sol·licitaran participar serà superior al nombre de places convocades, per això en la convocatòria s'estableixen una sèrie de criteris per puntuar cada una de les sol·licituds, que serviran per

ordenar-les, donant prioritats a aquelles persones que obtinguin major puntuació. En general, aquesta puntuació s'atorgarà en funció dels anys d'experiència laboral que pugui demostrar el candidat/a i el nombre d'hores de formació rebuda relacionada amb les competències que sol·licita acreditar. Només en el cas dels candidats/es que vulguin acreditar competències de la qualificació d'Atenció Sociosanitària a persones al domicili, de la qualificació d'Atenció Sociosanitària a persones dependents en institucions socials i d'Educació Infantil es valorarà també estar treballant en l'entorn professional i funcional definit en aquestes qualificacions, en el període de desenvolupament del procediment d'acreditació (vegeu el quadre de dalt). Segurament moltes de les persones que llegeixen aquest article, hauran vist o llegit en els mitjans de comunicació informació al respecte, en els quals apareixien titulars com: «Tres anys d'experiència laboral equivaldran a un Grau d'FP», o «Via lliure per a obtenir títols a canvi d'experiència laboral». Aquest tipus d'informació ha provocat expectatives que en molts casos no es corres-

ponen amb la realitat, per això a continuació incidim en una sèrie d'aspectes que són molt importants tenir en compte per tal d'entendre bé el funcionament d'aquests procediments.

En primer lloc, cada procediment establirà una sèrie de requisits mínims que han d'acomplir-se, sense els quals no serà possible accedir-hi. Per altra banda, és molt important tenir en compte que superar aquest procés no implica necessàriament l'obtenció immediata d'un títol o un certificat; és possible que les persones que participin en un procediment d'aquest tipus obtinguin una

acreditació parcial que hauran de completar (realitzant els corresponents mòduls formatius) per obtenir un Certificat de Professionalitat o un Títol d'FP. És a dir, l'obtenció d'un títol o un certificat implica primer el reconeixement de les competències ja adquirides. Serà posteriorment quan es pugui obtenir la convalidació o exempció d'aquestes competències, i així poder planificar la seva incorporació a un procés formatiu (en cas de no haver aconseguit el reconeixement de totes les competències que conformen un títol o un certificat) o iniciar els tràmits per aconseguir un títol oficial -un Certificat de Professionalitat o un Títol d'FP- en el cas que el candidat/a hagi pogut aconseguir el reconeixement de totes les competències que els conformen.

Per a més informació sobre aquesta convocatòria, podeu consultar el web <http://experienciaprofessional-ib.caib.es> i també el BOIB núm. 184 publicat el 8/12/2011.

La experiència laboral podrà ser certificada



¡Queremos informarte!

Possibilitat d'utilitzar permisos individuals de formació:

Les persones seleccionades que estiguin treballant en el moment de desenvolupament del procés, podran utilitzar aquests permisos per facilitar l'accés al reconeixement de competències professionals objecte d'aquesta convocatòria.

Poden sol·licitar aquests permisos els treballadors i treballadores que desenvolupen la seva activitat professional a empreses o entitats públiques no incloses en l'àmbit d'aplicació dels acords de formació en les Administracions Públiques. La sol·licitud del permís correspon al treballador/a interessat i ha de comptar amb l'autorització de l'empresa.

Recorda:

- El Permís Individual de Formació és un dret del treballador/a
- Aquest permís és gratuït per al treballador i per a l'empresa
- L'empresa només pot denegar la concessió si existeixen causes organitzatives i de producció. La Representació Legal dels/les treballadors/es (RLT) ha d'emetre un informe previ.

FEDERACIONES

La negociación colectiva para 2012, en medio de la crisis global

GINÉS DÍEZ GONZÁLEZ

SECR. ACCIÓ SINDICAL I OCUPACIÓ FECOTH



En este contexto de crisis globalizada, vamos a enfrentarnos con la Negociación Colectiva 2012, donde tendremos presente que para la Negociación Colectiva el AENC está en vigor hasta el año 2012, acuerdo que deberemos mantener.

Mientras tanto, la situación actual es que en estos momentos

seguimos negociando el Convenio Colectivo de Comercio (segundo convenio en importancia en la Comunidad), el cual finalizó su vigencia el 31 de marzo de 2011 y en estos momentos las Patronales del mismo ofertan una subida salarial del 0%, frente a la reivindicación Sindical del IPC real que significa un 3,6% de subida. Ante esta situación de bloqueo del mismo por parte de las patronales, realizaremos una asamblea conjunta de delegadas y delegados del sector, reparto de octavillas de denuncia de la situación en la que se encuentran las trabajadoras y trabajadores de comercio y preparar un calendario de movilizaciones para desbloquear esta actitud de mala fe empresarial.

Igualmente se presenta dura la ne-

gociación en el Casino de Mallorca, ya que la propia empresa ha denunciado el convenio cubriéndose las espaldas, por si el Comité de Empresa no lo denunciase y tener que subir automáticamente los salarios en el IPC real del año 2011. Se negociara el Convenio de Empresa de Aspro Ocio-Marineland, ya denunciado por el Comité y la situación de negociación en marcha.

Y por último el Convenio estrella en Baleares (el más importante por el número de personas afectadas), HOSTELERÍA, ya que es al que más trabajadoras y trabajadores atañe por la importancia que tiene en la economía balear. CCOO y UGT nos hemos reunido y hemos acordado la denuncia, elaboración de plataforma reivindicativa conjuntamente y unitaria, igual que la negociación sin fisuras y con mucha firmeza. Ante los ataques que este con-

venio, que expira el próximo 31 de marzo de 2012, ha tenido por parte de empresarios (desde el primer día de su firma), hoy debemos decir que fue un buen convenio para trabajadoras y trabajadores y para las propias empresas, que las personas trabajadoras afectadas por el mismo no perdieron poder adquisitivo de los salarios, se llegó a un equilibrio y/o punto de encuentro entre las partes negociadoras y firmantes del mismo que ha sido bueno para el sector en general y para la propia economía balear. Por eso, esperamos que este XIV Convenio Colectivo de Hostelería, que va a ser muy duro, por la situación presente, empiece bien en los modos y en las formas, ya que el afán de obtener protagonismo por parte de algunas personas del sector (creemos que bastante irresponsablemente), quieran romper la trayec-

toria y la historia de la negociación colectiva en el sector e intentar romper el convenio por su ámbito de aplicación personal, funcional y territorial. Este hecho nos llevaría inmediatamente por parte de los Sindicatos a convocar movilizaciones muy contundentes (¡aviso a navegantes!). Han pasado unas elecciones autonómicas, municipales y recientemente generales, donde ha cambiado el Gobierno central y el autonómico, con mayorías absolutas y la mayoría de los municipios también por el PP. Esperemos que el vértigo de poder que han obtenido no acometan otra reforma de la negociación colectiva que les lleve a dar una vuelta mas de tuerca, como ya hizo en su día el Gobierno del señor Zapatero.

Con este panorama de múltiples dificultades, de ataque del capitalismo global mundial al Estado del Bienestar, hacia todos los sectores públicos de la sociedad en general y ahora en particular los de mayor beneficio como son la sanidad pública, la enseñanza pública y los servicios sociales públicos, es como afrontaremos la nueva negociación colectiva.

2012: un año para la movilización

DANIEL CÁMARA
SECR. FED. INDUSTRIA

La crisis económica que comenzó hace ya 4 años, no parece tener fin, incremento del paro y de la temporalidad, 97.320 personas sin empleo en Baleares y el 89% de los contratos en este año de carácter temporal, mientras tanto, seguimos asistiendo al estrangulamiento del crédito para las familias y las empresas, sin que nadie se atreva a meter mano al sector financiero. La falta de una reforma fiscal que permita el reparto

de la riqueza y una fobia interesada a todo lo público por parte de nuestros gobernantes, nos hace prever un 2012 cargadito de paro y exclusión social.

La ofensiva neoliberal contra el Estado del Bienestar, los derechos laborales y ciudadanos pueden provocar una huella social de difícil reversibilidad. Es una prioridad para el sindicalismo de clase que representa CCOO, la defensa de los servicios públicos como garantía de justicia social y como alternativa al estancamiento de la economía y el empleo. No sólo está en juego nuestro modelo de garantías sociales, también asistimos a la pérdida democrática y de soberanía ante los mercados y la «gobernanza» europea.

La posible reforma laboral que pueda venir de la mano del Gobierno del PP, no sería una buena noticia para el empleo. La anterior reforma laboral se ha mostrado inútil y perjudicial para la creación de puestos de trabajo y ha

supuesto un aumento de la eventualidad. Los datos de desempleo, junto con el estancamiento de la negociación colectiva, como la que padece nuestro convenio de referencia, en el sector del Metal en Baleares, que finalizó en el 2010, agravada por la negativa de la patronal a cumplir con lo pactado, aplicando la cláusula de revisión salarial para ese año, no va a mejorar la situación. La pérdida de salario sólo supone empeorar la situación y la capacidad de consumo de la población, por lo que dificulta la salida a la crisis. Defender el poder adquisitivo de los trabajadores y las trabajadoras a través de la negociación colectiva es también urgente.

El sindicalismo de clase tiene alternativas para salir de esta situación, sin embargo para la derecha política y económica, el sindicalismo representa la línea de resistencia ante el modelo social y económico que pretenden imponer, por lo que somos un enemi-

go a batir. Es el momento, como expresaban Toxo y Lezcano en la Gaceta Sindical, de «reivindicarnos y repensarnos», de fortalecer el sindicato y ser un instrumento útil para nuestra afiliación y representados/as, mejorando nuestra capacidad de movilización, que pasa inevitablemente por mejorar nuestra capacidad, para hacernos entender desde la cercanía y el contacto directo con los trabajadores y trabajadoras con más presencia del sindicato en los centros de trabajo, relacionando el discurso general con los problemas en las empresas, lo que facilitará la necesaria movilización frente a las políticas que pretenden hacer pagar la crisis como siempre a los más débi-

les: los trabajadores y las trabajadoras.

Para este año 2012, los retos son importantes, la defensa del empleo, la negociación colectiva, el poder adquisitivo y los derechos laborales, renovar el plan de ocupación de les Illes Balears y abordar un plan de choque contra la exclusión social en nuestra comunidad, la defensa de los servicios públicos amenazados por el gobierno de Bauza, la defensa de la industria como parte de un cambio de modelo productivo en nuestra comunidad, y el desbloqueo de la negociación colectiva, son retos para la Federación de Industria y el sindicato en general, que sólo son posibles basándose en la explicación y en la movilización.



FEDERACIONS

Quin hauria de ser el primer valor de les empreses, els diners o els treballadors?

LLUÍS CALDÉS

SECR. D'ORGANITZACIÓ FITEQA ILLES



Responent al titular, per FITEQA Illes el primer valor és indubtablement, els treballadors. I ara començ a explicar-me.

Balears, més concretament «Es Raiguer» de Mallorca, durant el segle XX va ser capital mundial del calçat i de la pell, vivint moments excepcionals, amb empreses plenes de treballadors produint per a la resta del món.

Al mateix temps que Balears es trobava en els seus millors moments, a l'altre costat del món s'iniciava un procés conegut com la «globalització». Procés que va portar a les multinacionals del

sector a traslladar la producció a països on reduir despeses en personal. Això les va convertir en empreses molt més competitives. Aquest procés a poc a poc va anar minant el futur del sistema econòmic mateix, que està basat en el consum. «És molt senzill, si menys gent treballa, menys gent consumeix», això finalment va començar a afectar les petites i mitjanes empreses de calçat i marroquineria de Balears, obligant-les a optimitzar plantilles, fet que no va fer mes que agreujar la situació.

A poc a poc, la capacitat de consum de la societat ha anat minvant, no obstant això, les grans empreses multinacionals segueixen exigint un creixement econòmic constant, creixement que aconseguen gràcies a la reducció de despeses en plantilles, inflant més si cal la bimbolla. I mentre les grans empreses segueixen augmentant els seus beneficis. La petita i mitjana empresa de calçat i marroquineria de Balears es troba en un carrer sense



sortida, veient-se obligades, o bé a prendre les mateixes mesures que les grans multinacionals, o bé tancant les portes per sempre i deixant centenars de treballadors al carrer.

I els empresaris del sector a les Balears, freturosos ja d'idees per reactivar el consum del producte

baleàr, exigeixen al Govern baleàr que financii les seves campanyes publicitàries i a la Conselleria de Treball que l'ajudi a pagar les renovacions de contracte, sense ser conscients que les polítiques neoliberals que tant defensen, que la reducció del poder adquisitiu de la classe treballadora, que

els acomiadaments, les novacions de contracte, la temporalitat, etc, és la causa de tots els seus mals, i aquest tipus de polítiques només afavoreixen les grans empreses, les quals, tenint beneficis desorbitats, segueixen reduint plantilles.

Fins que la petita i mitjana empresa de calçat, tèxtil, confecció i marroquineria decideixi fer un canvi de rumb en les seves polítiques de plantilles i comencin a donar una major estabilitat als seus treballadors, a contractar personal en la mesura que els sigui possible, a donar confiança als seus treballadors i a animar al conjunt de petites i mitjanes empreses de tots els sectors a fer el mateix així com el conjunt de la societat exigeixi a les grans empreses del sector químic com Repsol, Cepsa, Grup CLH al fet que deixin d'aplicar polítiques d'ajustos de plantilla i que comencin a contractar per sobre de les seves necessitats per així reactivar l'economia per mitjà del consum de la classe treballadora, fins a aquest moment, difícilment el sector del calçat, tèxtil i confecció i marroquineria de les Illes Balears aconseguirà sobreviure. I un bon començament per donar aquest canvi de rumb, seria el desbloqueig per part de les patronals d'estacions de servei, tèxtil i confecció, marroquineria, vidre i ceràmica, de les negociacions dels convenis col·lectius, paralitzats per les mesures sol·licitades per la patronal, que no farien més que agreujar la situació actual.

Les retallades educatives

RAFAEL PONS

SECR. FEDERACIÓ ENSENYAMENT



Deia el programa del PP, amb el suport del 25% de tota la població de les Illes Balears, que aquesta legislatura seria la de la construcció de la millor autopista per a l'educació i ara per ara només

veiem un gran camí de cabretes. Ens trobem amb retallades de beques de menjador i de transport, programes de reutilització de llibres; no pagament als centres el que necessiten per funcionar (el llum, el telèfon, el material fungible, en alguns casos deuen més de 20.000€); retirada de les 21 llicències d'estudis que permeten la formació dels docents.

En aquesta legislatura també més de 3.000 alumnes es queden sense plaça a l'FP, s'eliminen els programes clau d'atenció directa a l'alumne, per disminuir el fracàs escolar i l'absentisme (sabent que aquesta comunitat bat rècords

any rere any), augment de les ràtios (en alguns casos fins a 29 alumnes a infantil i primària), el professorat no ha cobrat encara els seus quilometratges (sobretot els equips d'orientació, els equips d'atenció primària, CEP) i tampoc els serveis que alguns varen prestar en els menjadors escolars. Per altra banda, per al curs que ve, el nostre conseller ja ha anunciat un augment d'hores lectives que suposarà una retallada en contractacions d'uns 1000 interins i un augment «descomunal» de la ràtio, amb una pèrdua d'hores per a l'atenció personalitzada que tots i totes lamentarem: desdoblaments, tutories, reunions amb les famílies... A més, manca de material i mobiliari per als cen-

tres, no cobriran les baixes per malaltia fins a 30 dies, reduiran el nombre de professorat a les plantilles, no podran oferir cursos als centres per manca de diners per pagar als ponents. Tot això implica el tancament dels CEP, desprestigi de tot el professorat de l'ensenyament i supressió de l'ensenyament en català.

Per altra banda, veiem que el Govern utilitza només els mitjans de

comunicació per mantenir-nos informats i obté resultats a base del desprestigi generat en els diversos agents socials que formen la comunitat educativa i de fer-nos creure al conjunt de la societat que una retallada en els pressupostos generals ha de traslladar-se a una retallada en l'educació. En el cas de les Balears, lluny queda la idea que més i millor educació és sinònim de major progrés.



FEDERACIONS

Els impagaments del Govern asfixien el sector de la Dependència

MANEL GARCÍA

SECR. D'ORGANITZACIÓ DE LA FEDERACIÓ DE SANITAT



La Federació de Sanitat va convocar els treballadors del sector de la dependència a mobilitzar-se diverses vegades durant l'any davant els impagaments de l'Administració a les empreses que gestionen els Centres de Dependència mitjançant concerts amb el Govern. Els retards en els pagaments de salaris va provocar situacions econòmiques insostenibles per als treballadors del sector. També



Manifestació de treballadors i treballadores del sector de la dependència davant el Parlament balear.

va posar en risc els seus llocs de treball i la continuïtat de les empreses amb les conseqüències afegides per a les persones dependents.

Des de la nostra Federació de Sanitat, aquest any vàrem realitzar mobilitzacions i contactes amb l'Administració que han resultat del tot infructuoses. També vàrem

fer la corresponent denúncia sobre alguns dels ajustos davant el Defensor del Poble, el qual va manifestar l'inici de l'estudi dels fets denunciats vist el desinterès del Govern de Bauzá a solucionar un seriós problema que porta ja conseqüències indesitjables.

En aquest sentit, la Federació de Sanitat de CCOO va convocar una

manifestació amb tots els treballadors i familiars afectats davant el Parlament balear. Aquesta manifestació va comptar amb la participació de més de 400 treballadors de Palma i de la Part Forana mallorquina.

Han participat a les residències de Capdepera, Manacor, Sant Joan, Montuïri, Pollensa, Alcúdia,

Can Picafort, Inca, Marratxí, Sóller i Calvià.

Tots els treballadors i treballadores participants d'aquesta manifestació vàrem demanar junts al president Bauzá que baixi immediatament de la seva torre d'ivori, que deixi d'acomodar-se en la complaença del seu entorn de personatges acomodats i especulatiu i governi per a aquells més necessitats. No li demanem res extraordinari, només li demanem el que en justícia ens pertany, guanyat amb el nostre esforç diari i que sigui conscient que el nostre patir és la seva responsabilitat.

Des de la nostra Federació entenem que el senyor Bauzá ha de ser conscient de la seva implicació com a principal responsable del perjudici a les persones que atenem cada dia amb professionalitat i afecte. També té l'obligació moral i legal de complir amb el benestar de la gent gran, la seva responsabilitat és la de satisfer en temps i forma els recursos econòmics compromesos, la nostra, fins i tot malgrat la política econòmica, ja la complim.

Des de la Federació de Sanitat no hem de permetre que el Govern de Bauzá segueixi jugant amb els salaris dels treballadors, ni posant en risc la viabilitat de les empreses. Tampoc hem de permetre les pèrdues de llocs de treball ni que aquestes mesures afectin les persones dependents.

Les empreses de dubtosa solvència precaritzen la situació dels treballadors

JOSÉ DANIEL ARANDA
ACCIÓ SINDICAL FED.
ACTIVITATS DIVERSES



En aquest últim any la nostra Federació ha centrat la seva activitat en els principals sectors laborals com la seguretat privada, la neteja i la jardineria.

En general, la cara de la moneda, sense dubte, ve donada pels acords aconseguits en el sector de la neteja, on els diferents sindicats no només han pogut treu-



Concentració davant les oficines de la Seguretat Social.

re endavant un conveni col·lectiu provincial mitjanament acceptable, amb una pujada salarial del 3,25 %, sinó també sortir airoso d'un intent de desvinculació salarial que finalment només s'ha quedat en un fraccionament i ajornament de l'abonament d'unes pujades no aplicades i d'uns endarreriments, en matèria d'antiguitat principalment, no pagats.

Però la creu d'aquesta moneda la constitueixen els sectors de la seguretat privada i la jardineria.

Pel que a seguretat privada es refereix, l'any no podia iniciar-se amb pitjors auguris que els derivats de la signatura, per part d'UGT i USO, d'un conveni col·lectiu totalment inacceptable, gràcies al qual els treballadors, després d'anys de congelació retribu-

tiva, veien incrementats els seus salaris a la ridícula quantitat de 10 euros. En l'horitzó, la promesa d'una pujada substancial per a l'any 2012. Pujada salarial que la patronal, aollint-se a la clàusula de desvinculació salarial, ja està amenaçant amb no aplicar. Una conseqüència directa i inevitable de la reiterada actitud de servilisme demostrada pels sindicats UGT i USO, i que no està fent sinó alimentar l'arrogància i la prepotència d'una patronal que, cada vegada més, ens té les mides agafades.

Pel que respecta al sector de jardineria, el nou Conveni Col·lectiu Nacional, amb una exigua pujada d'un punt percentual i una previsió d'increment per a l'any proper, pròxima al 3%, no ha discorregut per rumbos molt diferents. La trajectòria descrita durant l'últim any pels diferents sectors no ha pogut ser més infausta. La crisi econòmica general i un sector serveis vinculat en gran manera a una Administració Pública que, quan paga, ho fa tard i malament, han estat l'excusa perfecta de determinades empreses per a una sèrie d'excessos, i a quin d'ells més la-

mentable. En tal sentit hem hagut d'assistir a espectacles tan vergonyosos com els protagonitzats per l'empresa de seguretat COSEGUR Balear que, després de declarar-se en concurs de creditors, porta mesos sense abonar el salari als seus empleats. Flor de Azahar –en el sector de jardineria– en idèntica situació que l'anterior o Klüh Linaer –empresa de neteja– que el passat mes de juny anunciava la suspensió del pagament de salaris als seus treballadors. En aquestes casos hem pogut sortir al carrer i comunicar les diferents situacions als mitjans de comunicació.

El més lamentable d'aquest escenari és la passivitat i la complicitat de les Administracions Públiques, que no només permeten que empreses de dubtosa solvència concorrin als concursos públics sinó que, a més, els adjudiquen les contractes (un exemple clar d'això el tenim a l'empresa Klüh Linaer). El més lamentable d'aquesta situació és, com sempre, el treballador que progressivament s'està veient empès a una situació de precaritzat cada vegada més extrema.



el servei assegurador de



comissions obreres
de les Illes Balears

Les millors assegurances al millor preu

ATLANTIS ofereix assegurances per a afiliats/ades i les seves famílies amb àmplies cobertures i amb la millor relació qualitat-preu.

Assegurances particulars



- Auto
- Llar
- Vida i accidents
- Pla d'Estalvi
- Plans de Pensions
- Caravanes

Assegurances per a empreses i autònoms



- Multirisc per a comerços i oficines
- Multirisc per a Pimes
- Vida i accidents
- Convenis col·lectius
- Formació
- Responsabilitat civil
- Rendes de prejubilació

Consultoria, assessorament i corredoria



- Previsió social complementària
- Exteriorització de compromisos per pensions
- Corredoria d'assegurances

Informa't de tots els **avantatges i descomptes** que t'ofereix ATLANTIS per ser afiliat/ada, la teva delegació més propera:

ATLANTIS - Palma de Mallorca

C. Francesc de Borja i Moll, 3

Tel. 971 71 86 81

TERRITORIS

7.605 aturats a Menorca

RAMON CARRERAS TORRENT
SECRETARI GENERAL DE CCOO MENORCA



Aquests dies han aparegut diverses notícies: s'ha presentat la Memòria 2010 del Consell Econòmic i Social de les Illes, que alerta del risc d'augment de l'exclusió social fruit de les retallades, i en el cas de Menorca, a més dóna dues xifres molt preocupants: la primera, es perden 999 afiliats a la Seguretat Social, essent l'illa on més ocupació es destrueix (-3'33%) (pàg. 323 de la Memòria). La segona és que els aturats de llarga durada passen de 407 a 716, un increment del 75% (pàg. 362 de la Memòria). A finals de novembre començà la cimera sobre el clima a Durban (Sud-àfrica) i a principi

de desembre la cimera Europea acabava amb un acord sense la Gran Bretanya, i en la direcció equivocada. En aquest marc s'han fet públiques les dades de l'atur, que a Menorca són 7.605, un 11% més que per octubre i un 6,6% més que per novembre de 2010

El canvi climàtic, està demostrat, tindrà conseqüències negatives per a l'economia, entre elles la pujada del nivell de la mar, la qual cosa pot acabar amb moltes platges i zones de la costa que avui són ocupades per urbanitzacions i plantes hoteleres.

El procés de reducció de CO₂ no només té beneficis per al medi ambient, sinó que pot suposar un estímul per a l'economia i la creació de llocs de feina. Distints estudis realitzats constaten que una aposta per les energies renovables podria facilitar la creació de 200.000 llocs de feina a l'estat espanyol d'aquí fins al 2020, igualment la mobilitat sostenible permetria crear 150.000 llocs de feina, i amb la reconversió del sector de la construcció cap a la re-

forma d'edificis i la rehabilitació energètica així com la gestió de residus es crearien 200.000 llocs de feina més. En total, uns 550.000 llocs de feina.

Fins ara les actuacions dels Governos Bauzà i Tadeo (president del Consell Insular de Menorca) en matèria de transport i energia han estat perjudicials, tant des d'un punt de vista mediambiental, com econòmic. Malgrat tot, des de CCOO seguirem demanant i exigint un canvi en el model econòmic i energètic, que permeti a més de la defensa del medi ambient i la creació d'ocupació.

Menorca té un potencial en aquest sentit enorme. La declaració de Menorca com a Reserva de la Biosfera i les dimensions geogràfiques permeten una planificació de mesures en el camp de la mobilitat, les energies alternatives, l'aplicació d'eficiència energètica en els edificis (que ajudaria a reduir l'atur en la construcció) en compliment de la Directiva 2010/31/UE, el desenvolupament rural i d'altres, que tindria impactes positius en l'economia, el medi ambient i l'ocupació. Però per açò, s'ha de deixar el dogmatisme enrere.

Però si els senyors Santiago Tadeo i Bauzà, fidels seguidors d'allò que anuncia Rajoy a Marsella, és a dir més austeritat, prioritat a la reducció de la despesa pública i en conseqüència més retallades socials i refredament de l'economia, no canvien, haurem de ser el conjunt de la societat civil, i especialment el moviment sindical, qui haurem d'exigir que ho rectifiquin.

Totes aquestes polítiques tenen alternatives. El passat dia 1 de desembre vàrem gaudir a Menorca de la conferència «Alternatives a les Retallades» del professor Vicenç Navarro (us recomano que visiteu el seu web www.vnavarro.org i que llegiu el darrer llibre que ha escrit *Hay Alternativas*, el trobareu gratuïtament a la seva pàgina web o a la d'ATTAC www.attac.es, ja que ha estat censurat), convidat per la Plataforma contra les Retallades de Menorca (de la qual CCOO es part). El professor va explicar que els ingressos de l'Estat estan per davall de la mitjana europea: 44% del PIB en el cas de la UE-15, per un 34% en el cas d'Espanya, a l'altre extrem estaria Suècia amb un 54%. En conseqüència, la despesa social en relació amb el PIB, també és més baixa: Espanya 22'7%, UE-15 27.0% i Suècia

29'3% (dades de 2008). Espanya té manco empleats públics: un 9%, per un 15% de la UE-15 i un 25% de Suècia i a la vegada en els darrers anys les rendes de capital (beneficis empresarials) no han fet més que pujar mentre les rendes de treball (sous) no han fet més que baixar. A continuació, el professor va fer una anàlisi de la política fiscal, molt regressiva, en què en els darrers anys s'han fet baixades d'impostos i les classes benestants no contribueixen igual que els seus iguals de països del nord d'Europa, tant és així que si la política fiscal d'Espanya fos la de Suècia, s'ingressarien 200.000 milions d'euros més a l'Estat.

Per això, les polítiques públiques d'austeritat que s'estan aplicant són profundament errònies, perquè estan basades en supòsits erronis.

La solució de la crisi passa per una reforma fiscal i una reforma del sistema financer i la creació de Banca Pública, com venim proposant des de fa estona des de Comissions Obreres (Quaderns 26 i 27 d'Informació Sindical). Les polítiques de retallades, les quals segueixen a Palma i a Menorca, poden provocar que d'aquí un any haurem de dir que l'atur és de 8.000 persones, moltes d'elles sense prestació.

SERVEIS ALS AFILIATS
www.ib.ccoo.es

El Club dels que van al cinema
De dilluns a divendres - no festius descompte per a afiliats i afiliades.
Entrada a cines de la cadena Aficine: **Segons preu "Carnet jove"**

Cines a Palma: Augusta - Metropolitan - Rivoli
Porto Pi Centro i Terrazas - Ocimax
Inca: Teatre Principal / **Maó:** Alcázar - Victoria - Ocimax
Ciutadella: Cinema Ca-Los d'es Born
Eivissa: Multicines Eivissa - Cartago
Manacor: Multicines Manacor

Cal presentar el carnet de CCOO i el DNI

CLINICA BAVIERA
INSTITUTO OPTALMOLOGICO EUROPEO

Importants descomptes en consulta i cirurgia refractiva dels ulls.
www.clinicabaviera.com c/ 31 de desembre, 22.
07004 Palma - Tel. 971 20 06 58



Dr. Pedro Tabares

Els afiliats/des a CCOO tenen un descompte del 20% en els serveis de quiromassatge, tractament d'osteopaties i musicoteràpia mitjançant el mètode dels bols tibetans.

Per concertar una cita, heu de telefonar al núm. 636 185 222

La consulta es troba al carrer d'Antoni M. Alcover, 21 de Palma

House of Katmandú
Entrada + 1 pel·lícula 4D, 11,80 € adults
i 9,27 € nin/a (de 4 a 12 anys)

Minigolf Palmanova
54 forats, 8,23 € adult i 4,79 € nin/a (de 4 a 12 anys)

Gabinet de Salut Laboral:
CCOO té subscrit un acord amb el centre COT MANACOR S.L. que realitza peritatges i valoracions de salut, amb importants avantatges per als nostres afiliats

COT MANACOR
CENTRE DE OSTEOPATIA, QUIROPATIA I FISIOTERAPIA DEL MANACOR

ATLANTIS assegurances

A més de l'oferta d'Atlantis en assegurances de cotxe, caravana, vida, pensions, etc. tots els afiliats i afiliades tenen una assegurança gratuïta d'accidents

NU
Gabinet de Psicologia

Psicòleg clínic D. Manuel J. Domínguez Busto

Adults: Primera visita gratuïta
Nins: Primera visita + informe d'adaptació general gratuïts
5 % de descompte segona visita, 25 % a partir de la visita 21
Tel. 629 994 641 - E-mail: mjdbusto@cop.es
C/ Vicenç Joan i Rosselló, 46 - Tel. 971 721 703
07013 Palma de Mallorca
Descomptes sobre honoraris

Clínica Dental Dr. Pedro Tous
c/ de Reina Esclaramunda, 5 / 07003 Palma
Tel. 971 714 795

Tarifes especials per als afiliats/des de CCOO Illes
1a Visita i neteja gratuïtes

HALCON VIATJES
La forma més intel·ligent de viajar

Service Fee Nacional 10 € per bitllet
Service Fee Europa 30 € per bitllet
Service Fee reste del Món 50 € per bitllet

Bonificació del teu col·lectiu

5% En paquets de vacances
3'5% Descomptes Hotels només
3'5% Descomptes en el lloguer de cotxe

CCOO Si compres a les oficines de Viajes Halcon de les Balears

Targeta culinària
Gaudiu i Estalvieu en 30 restaurants!
28% de descompte en comprar la targeta al web
www.tarjetaculinaria.es

OPTICAS FLORIDA

2 x 1 en graduades i de sol
Descomptes entre el 30 % i el 10 %, segons productes
Pega una ullada a : www.opticasflorida.com

1a visita gratuïta. Diagnòstic i pressupost gratuïts.
La resta de tractaments, 25% de descompte.

neodent
CLÍNICA DENTAL
PHILIPPOTTI & SASSA

C/ Santiago Ramón i Cajal, 8
07011 Palma de Mallorca

La infatigable lluita per les llibertats polítiques i sindicals de Rafael Pérez Hernández

JOSEP BENEDICTO
I ERNEST SURIA

El passat dia 17 de novembre, va morir a Palma Rafael Pérez Hernández a l'edat de 83 anys, nascut a Jumilla (Múrcia) el 1928 i que va emigrar a Catalunya el 1951, lloc on s'incorporà al moviment obrer català. Fou nomenat enllaç sindical el 1960. Des del sindicat vertical lluità per millorar les condicions laborals dels treballadors i per les llibertats democràtiques, polítiques i sindicals, el que li va costar presó en la Modelo durant un mes.

Arribà a Mallorca l'any 1964. A la seva arribada es va incorporar al clandestí PCE i a l'organització de les també clandestines Comissions Obreres.

Encapçalà l'organització de CCOO a Astilleros impulsant les mobilitzacions en aquesta empresa, i aquesta actitud reivindicativa en plena clandestinitat sindical provocà el seu acomiadament.

Va dirigir, juntament amb altres companys, la coordinació de CCOO en el sector del metall i conseqüència d'això, l'acord aconseguit amb els llavors dirigents del Sindicat Vertical de permetre dos vocalies a representants de les clandestines CCOO per a la negociació del conveni col·lectiu provincial, acord incomplet pels verticalitats, que van signar a esquena de la coordinadora de CCOO, fet que originà la vaga del Metall que va durar una setmana, amb un notable èxit de participació, sumant-se a la vaga les empreses de Buades i Astilleros, encara que aquestes dues tenien conveni propi.

Hernandez va desenvolupar la seva major activitat afiliant treballadors a CCOO per crear les coordinadores de Branca, tot això dins de la més absoluta de la clandestinitat sindical i política. Va preparar la nostra organització sindical per a la legalització i malgrat aquesta clandestinitat, va ser



una de les cares visibles del nostre sindicat.

El 23 de març del 1977 es va constituir el sindicat del Metall de Balears, el segon que creava CCOO poc després del de Construcció. Rafael va ser triat secretari general del Metall i mesos mes tard, després de l'assemblea pregressual de Balears, Rafael es va incorporar a la Comissió Executiva Confederal, sent el primer secretari d'Organització de la Confederació Sindical de Comissions Obreres de Balears.

Rafa va donar pas a altres sindicalistes més joves, que es van incorporar a la militància sindical en el període de la transició política. En ple creixement de la nostra organització, va canviar de residència, una estada a Menorca, i a la seva volta a Palma es va reincorporar novament a l'activitat sindical,

més concretament, a la Federació de Pensionistes i Jubilats.

Va ser un infatigable lluitador per les llibertats polítiques i sindicals. Per crear un sindicat partici-

pati i de classe, Rafael Pérez és «un dels imprescindibles» com diria Bertolt Brecht.

En aquests moments solament ens cal solidaritzar-nos amb la seva

família, la seva dona, les seves filles i els seus néts, i dir-los que Rafa està present en la nostra memòria, perquè ell és memòria de les nostres Comissions Obreres.

Trasteros y mini-almacenes
¡Por sólo 9 € por semana!
Mejor Precio Garantizado
Recogida Gratuita
Llámenos al 971 25 40 30

ExtraSpace Self Storage
 Camí dels Reis, 158. Pol. Son Valentí. 07011. Palma de Mallorca.
 902 87 72 72 - promociones@extraspaces.es - www.extraspaces.es

Oferta Exclusiva per



CLÍNICA BAVIERA
INSTITUTO OFTALMOLÓGICO EUROPEO

902 130 100
www.clinicabaviera.com

CIRURGIA REFRACTIVA LÀSER | MIOPIA | HIPERMETROPIA | ASTIGMATISME



¡A reveure!

Allibera't de les teves ulleres o lents de contacte amb la correcció visual per Làser de Clínica Baviera

Som la solució millor vista per a més de 300.000 pacients. A Clínica Baviera aprofita't d'aquesta **promoció limitada per a tu i els teus familiars directes** en la CORRECCIÓ VISUAL PER LÀSER, **per ser afiliat de CCOO ILLES BALEARS**.

Tarifes vàlides fins el 31/12/12. Promoció no acumulable a altres ofertes.

Tarifa general
1.095 €/ull
Consulta mèdica preparatòria
75€

Promoció
CORRECCIÓ LÀSER
CCOO
comissions obreres de les Illes Balears
De gener a març
925 €/ull
Consulta mèdica preparatòria
35€

Tarifa
CCOO
comissions obreres de les Illes Balears
Reste de l'any
975 €/ull
Consulta mèdica preparatòria
35€
*Excepte tractaments Lasik/Lasek personalitzats Z-100.



ÉS IMPRESCINDIBLE
PRESENTAR ACREDITACIÓ
en la 1ª visita a Clínica Baviera.

A la resta de
consultes i serveis

20% dte.*

*Excepte anells i lents intraoculars